KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(91) 466 endelig udg. - SYN 369

Bruxelles, den 27. november 1991

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om minimumsforskrifter for sikkerhed

og sundhed under arbejdet om bord

på fiskerfartøjer

10. særdirektiv i henhold

til direktiv 89/391/EØF

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Forslag til Rådets direktiv om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed under arbejdet om bord på fiskerfartøjer.

1) RETSGRUNDLAG

Forslaget er baseret på artikel 118A i EØF-Traktaten og er et forslag til særdirektiv i henhold til artikel 16 i Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet[1]; fiskeriet er et område, som nævnes udtrykkeligt i bilaget til nævnte direktiv.

Allerede i meddelelsen fra Kommissionen om dens program for sikkerhed, hygiejne og sundhed på arbejdspladsen[2] blev det anført, at fiskerisektoren var en af højrisikosektorerne på grund af det antal arbejdstagere, der hyppigt kommer ud for alvorlige ulykker. De aktioner, som Kommissionen bebudede i nævnte meddelelse, blev endvidere taget til efterretning af Rådet i resolution af 21. december 1987[3]. Forslaget

(1) EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1 og 59
(2) EFT C 28 af 3.2.1988 s. 3-8
(3) EFT C 28 af 3.2.1988 s. 1-2

indgår som led i de aktioner, som påregnes gennemført med henblik på at bibringe det indre marked en social dimension[4], og det indgår ligeledes i de initiativer, som Kommissionen har nævnt i meddelelsen om dens handlingsprogram om gennemførelsen af fællesskabspagten om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder[5].

2) FORSLAGETS FORMÅL

Hensigten med dette forslag, som vedrører alle fartøjer af mere end 12m's længde, det vil i praksis sige alle fartøjer med en besætning på mere end en person, er at:

- fastsætte minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed på de specifikke arbejdspladser, som fiskerfartøjerne er, idet Rådets direktiv 89/654/EØF[6] af 30.11.1989 (første særdirektiv) ikke omfatter disse.

(4) Hvidbog - KOM (85) 310 endelig udgave
(5) KOM (89) 568 endelig udgave
(6) EFT L 393 af 30.12.1989, s. 1-12

- tilstræbe bedre arbejdsvilkår med hensyn til sikkerhed og sundhed om bord, dels ved at der tages hensyn til ydre omstændigheder, herunder meteorologiske forhold, dels ved at der overholdes en række specifikke minimumsforskrifter under udførelsen af arbejdsopgaverne.

- tage højde for gennemførelsen af princippet om arbejdstagernes frie bevægelighed inden for fiskerisektoren ved at der opstilles generelle uddannelseskriterier både når det gælder sikkerhed og sundhed om bord og i forbindelse med brug af rednings- og overlevelsesudstyr og desuden når det gælder at give en grundig uddannelse til enhver, der kan komme ud for at skulle føre et fartøj.

- tilstræbe, at der om bord forefindes egnet rednings- og overlevelsesudstyr samt, når det gælder fartøjer, som sejler langt ud fra kysten, et hjælpemiddel, ved hjælp af hvilket fartøjet kan lokaliseres nøjagtigt i tilfælde af forlis.

- tilstræbe, at der om bord anvendes personlige værnemidler, som er tilpasset de særlige forhold, der er kendetegnende for arbejdet til søs.

3) FORSLAGET SET I FORHOLD TIL EKSISTERENDE NATIONALE BESTEMMELSER OG INTERNATIONALE KONVENTIONER

a) I alle de medlemsstater, der har en kystlinje, findes der et sæt bestemmelser, som dækker visse aspekter vedrørende havfiskernes sikkerhed og sundhed.

Den væsentligste del af medlemsstaternes bestemmelser er afledt af regler, som er vedtaget på internationalt plan:

- den internationale søfartsorganisations (IMO) internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen (1974)

- protokol af 1978 vedrørende den internationale konvention af 1974 om sikkerhed for menneskeliv på søen

- den internationale arbejdsorganisations (ILO) konvention nr. 125 om fiskeres kvalifikationsbeviser

- konvention (kendt som Torremolinos-konventionen) om fiskerfartøjers sikkerhed (IMO) (1977).

Endvidere bestemmelser vedrørende sikkerhed og hygiejne i forbindelse med bygning af fiskerfartøjer udarbejdet i fællesskab af IMO, ILO og the Food and Agriculture Organization (FAO) (1974).

Det bør i den forbindelse nævnes, at ILO's konvention nr. 125 og den såkaldte Torremolinos-konvention kun er blevet ratificeret og omskrevet i national ret af et begrænset antal medlemsstater (henholdsvis 3 og 7). I de fleste medlemsstaters lovgivning er der, i det mindste delvis, taget hensyn til en af eller begge disse konventioner. Hvad angår Torremolinos-konventionen, bør det også bemærkes, at denne kun gælder for fartøjer af mere end 24 m's længde, samt at den ikke er trådt i kraft, på grund af, at de lande, som har ratificeret den, ikke repræsenterer tilstrækkelig tonnage efter kriterierne i den pågældende konvention. Desuden er der planer om at revidere konventionen, således at visse af bestemmelserne heri kun bliver obligatoriske for fartøjer af mere end 55 m's længde.

Disse internationale bestemmelser og følgelig de heraf afledte nationale bestemmelser i medlemsstaterne drejer sig imidlertid hovedsagelig om selve fartøjernes sikkerhed eller redningsudstyret. Aspekter vedrørende sikkerheden og sundheden under arbejdet behandles ikke særskilt. Det er derfor først og fremmest dette område, Kommissionen vil dække.

For øvrigt foregriber forslaget ikke den igangværende revison af Torremolinos-konventionen, for så vidt som der heri garanteres et mindst lige så højt niveau for arbejdstagernes sikkerhed og beskyttelse. I denne henseende forbeholder Kommissionen sig enhver ret med henblik på at anvende denne konvention eller lignende bestem-

melser på det størst mulige antal fiskerfartøjer i Fællesskabet.

b) De nationale bestemmelser i medlemsstaterne afviger således på mange punkter en hel del fra bestemmelserne i nærværende forslag. En gennemgang af disse bestemmelser viser således, at de i adskillige medlemsstater kun gælder for fartøjer over en vis længde, og denne længde kan være forskellig fra den ene stat til den anden. Endvidere findes der i nogle medlemsstater ingen særlige bestemmelser vedrørende en række aspekter, som nærværende forslag omhandler, det gælder navnlig havfiskernes oplæring inden for sikkerhed og sundhed.

c) De bestemmelser i forslaget, som vedrører underretning, oplæring og høring af havfiskerne samt deres medbestemmelsesret, omhandler en række særlige forhold, der er kendetegnende for fiskeriet, men er i øvrigt i overensstemmelse med de regler, der allerede er fastsat i direktiv 89/391/EØF samt særdirektiverne 89/654/EØF, 89/655/EØF[7], 89/656/EØF[8], 90/269/EØF[9], 90/270/EØF[10], og det forslag, der i øjeblikket foreligger til Rådets direktiv om minimumsforskrifter for skiltning og signalgivning i forbindelse med sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen[11].

(7) EFT L 393 af 30.12.1989, s. 13-17
(8) EFT L 393 af 30.12.1989, s. 18 og 59
(9) EFT L 156 af 21.6.1990, s. 9-13
(10) EFT L 156 af 21.6.1990, s. 14 og 59
(11) EFT C 53 af 28.2.1991, s. 46-64

Omskrivningen af disse bestemmelser i national ret vil derfor kunne ske i analogi hermed; de medlemsstater, som allerede har omskrevet ovennævnte direktiver i national ret, vil da have en vis erfaring på området.

4) FORSLAGETS KARAKTERISTIKA

a) Nærværende forslag er baseret på artikel 118A i EØF-Traktaten. Forslaget tager på grundlag heraf sigte på, at der fastsættes minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen inden for det relevante område.

b) Under hensyntagen til den med direktiv 89/391/EØF fastlagte juridiske ramme, er forslaget udformet som et særdirektiv i henhold til førnævnte direktivs artikel 16. Dette indebærer, at en række betragtninger samt bestemmelserne vedrørende underretning, oplæring og høring af arbejdstagerne (her havfiskerne) og deres medbestemmelsesret ligesom de afsluttende bestemmelser er blevet affattet i analogi med de bestemmelser af samme art, som er indeholdt i direktiv 89/391/EØF og/eller i de i punkt 3c) anførte særdirektiver.

Af samme grund gælder definitionerne i artikel 3 i direktiv 89/391/EØF også i nærværende forslag og de er derfor ikke gentaget heri.

c) Artikel 4 i forslaget indeholder bestemmelser vedrørende de tilfælde, hvor fiskerfartøjerne eller det udstyr, som findes om bord, måtte være omfattet af et direktiv baseret på artikel 100A; formålet med disse bestemmelser er at sikre overensstemmelsen med nærværende direktiv.

d) De foreslåede minimumsforskrifter er taget fra eller inspireret af de i punkt 3 a) nævnte internationale bestemmelser. Sigtet med dette forslag er, at eksisterende bestemmelser på disse områder snarere skal harmoniseres og gøres mere generelt gældende fremfor at der indføres nye bestemmelser. I betragtning af, at de internationale bestemmelser er mangelfulde, når det gælder sikkerhed og arbejdsvilkår inden for fiskeriet, er der indført nye bestemmelser vedrørende disse punkter. Disse bestemmelser vedrører indretningen af arbejdssteder, tilrettelæggelsen af arbejdsopgaverne, levevilkårene om bord samt en relevant oplæring af havfiskerne inden for sikkerhed og sundhed samt en grundigere oplæring i dette emne af enhver, som kan komme ud for at skulle føre et fartøj.

5) HØRING AF DE BERØRTE PARTER

Kommissionen har rådført sig med en række eksperter samt repræsentanter for regeringerne og for arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationerne og har inddraget disse i arbejdet med at udarbejde forslaget. Bl.a. er det paritetiske udvalg for sociale problemer inden for havfiskeriet blevet opfordret til at fremsætte kommentarer til forslaget, og der er i nærværende forslag taget hensyn til disse kommentarer.

Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen (nedsat i medfør af Rådets afgørelse 74/325/EØF af

27.6.1974[12]) er blevet hørt og har afgivet en alt i alt positiv udtalelse, som der også er blevet taget hensyn til ved udarbejdelsen af nærværende forslag.

6) BESKRIVELSE AF FORSLAGETS ARTIKLER OG BILAG

- Artikel 1 og 2 indeholder generelle bestemmelser, der omhandler direktivets formål, dets anvendelsesområde og de nødvendige definitioner.

- Artikel 3 til 7 omhandler skibsredernes forpligtelser med hensyn til havfiskernes sikkerhed og sundhed:
  - i forbindelse med fartøjets drift (artikel 3),
  - i forbindelse med indretning af fartøjet, afhængig af om det er et nyt fartøj (artikel 4), et allerede udrustet fartøj (artikel 5) eller et fartøj under ombygning (artikel 6),
  - i forbindelse med fartøjets vedligeholdelse (artikel 7) og

- Artikel 8 drejer sig om underretning af havfiskerne om sikkerheds- og sundhedsforanstaltninger.

- Artikel 9 drejer sig om oplæring af havfiskerne inden for sikkerhed og sundhed.

(12) EFT L 185 af 9.7.1974, s. 15

- Artikel 10 vedrører en mere indgående oplæring inden for sikkerhed og sundhed af alle, der i givet fald kan få kommandoen over et fartøj.

- Artikel 11 drejer sig om høring af havfiskerne og deres medbestemmelsesret.

- Artikel 12 omhandler fremgangsmåden for tilpasning af bilagene.

- Artikel 13 og 14 indeholder de afsluttende bestemmelser.

- I bilag I er der fastsat minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med fiskerfartøjer, der tages i anvendelse for første gang, eller fartøjer, som ændres eller ombygges, fra og med 1. januar 1995.

- I bilag II er der fastsat minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med fartøjer, der allerede er udrustet inden den 1. januar 1995.

- I bilag III er der fastsat minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med rednings- og overlevelsesudstyr.

- I bilag IV er der fastsat specifikke minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med personlige værnemidler, som benyttes til søs.

FORSLAG TIL RADETS DIREKTIV OM MINIMUMSFORSKRIFTER FOR SIKKERHED OG SUNDHED UNDER ARBEJDET OM BORD PÅ FISKERFARTØJER

RADET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til EØF-Traktaten, særlig artikel 118A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, udarbejdet efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen,

i samarbejde med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

og ud fra følgende betragtninger:

I henhold til meddelelse fra Kommissionen om dens program for sikkerhed, hygiejne og sundhed på arbejdspladsen[1] har Kommissionen planlagt aktioner med henblik på i højere grad at lade sikkerhedsmæssige aspekter indgå såvel i udformningen og indretningen af fartøjerne som i tilrettelæggelsen af arbejdsopgaverne;

---

1) EFT nr. C 28 af 3.2.1988, s. 3

Rådet har i sin resolution af 21. december 1987 om sikkerhed, hygiejne og sundhed på arbejdspladsen[2] taget til efterretning, at Kommissionen agter at forelægge det en række minimumsforskrifter vedrørende tilrettelæggelse af arbejdstagernes sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold på arbejdspladsen;

for at sikre de berørte arbejdstageres sikkerhed og sundhed er det bydende nødvendigt at overholde de minimumsforskrifter, der kan sikre et højere niveau for sikkerhed og sundhed om bord på fiskerfartøjer;

arbejds- og levevilkårene om bord på fiskerfartøjer er særligt vanskelige, og derfor er antallet af dødsulykker i forbindelse med arbejde inden for havfiskeriet meget stort;

dette direktiv er et særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989[3] om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet; bestemmelserne i nævnte direktiv finder derfor i fuld udstrækning anvendelse på arbejdet om bord på fiskerfartøjer, dog med forbehold af strengere og/eller mere specifikke bestemmelser i nærværende direktiv;

dette direktiv udgør en konkret foranstaltning som led i gennemførelsen af den sociale dimension inden for det indre marked;

de særdirektiver, der allerede er vedtaget inden for området sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen, finder anvendelse på havfiskeri, medmindre andet angives, og derfor er det i givet fald nødvendigt at præcisere de særlige forhold, der er kendetegnende for dette arbejde, med henblik på bedst muligt at få gennemført disse særdirektiver;

---

2) EFT nr. C 28 af 3.2.1988, s. 1.

3) EFT L 183 af 29.06.1989, s. 1

Rådets direktiv om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed med henblik på at forbedre den lægelige bistand om bord på søfartøjer[4] finder fuldt ud anvendelse på havfiskeriområdet;

dette direktiv udgør et konkret element i forbindelse med gennemførelsen af den sociale dimension i det indre marked -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

---

4) EFT C 183 af 24.07.1990, s. 6

FORMÅL

Artikel 1

1) Ved dette direktiv, som er et særdirektiv i henhold til artikel 16 i Rådets direktiv 89/391/EØF, fastsættes minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed under arbejdet om bord på fiskerfartøjer.

2) Bestemmelserne i Rådets direktiv 89/391/EØF finder i fuld udstrækning anvendelse på det område, der er beskrevet i stk. 1, dog med forbehold af strengere og/eller mere specifikke bestemmelser i nærværende direktiv.

DEFINITION

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- fiskerfartøj (herefter benævnt fartøj): ethvert fartøj, som er registreret i en medlemsstat eller sejler under en medlemsstats flag, og som har en længde mellem perpendikulærerne på mindst 12 m og som anvendes til fangst eller forarbejdning af fisk eller andre levende ressourcer fra havet;

- havfisker: enhver arbejdstager, som defineret i artikel 3, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 89/391/EØF, der udfører et arbejde på

et fiskerfartøj, samt enhver person, som under udførelsen af sit arbejde dér, er underlagt skibsførerens myndighed i forbindelse med det pågældende arbejde.

- skibsreder: den registrerede ejer af et fartøj, medmindre fartøjet er blevet totalbefragtet eller helt eller delvis drives af en fysisk eller juridisk person, som er en anden end den registrerede ejer, i henhold til en indgået aftale; i så fald anses skibsrederen for i givet fald at være totalbefragteren eller den fysiske eller juridiske person, som sørger for driften af skibet.

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 3

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at påse:

- at skibsrederne sikrer, at deres fartøjer under skibsførerens ansvar kan anvendes under navnlig meteorologiske forhold, som ikke bringer havfiskernes sikkerhed og sundhed i fare,

- at der ved gennemførelsen af artikel 8, stk. 4, i Rådets direktiv 89/391/EØF, tages hensyn til risici, som resten af besætningen eventuelt udsættes for,

- at de begivenheder, der indtræffer, mens fartøjet er på havet, og som har eller kan få betydning for havfiskernes sundhed og sikkerhed om bord, beskrives detaljeret i en rapport, som sendes til den dertil udpegede søfartsmyndighed, og at de omhyggeligt og detaljeret indføres i logbogen, hvis det i henhold til gældende nationale love og administrative bestemmelser kræves, at en sådan føres på den pågældende type fartøj.

FARTØJER, DER TAGES I ANVENDELSE FOR FØRSTE GANG

Artikel 4

De fartøjer, der fra og med den 1. januar 1996 udrustes for første gang, skal opfylde de minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed, der er anført i bilag I og bilag III.

Minimumsforskrifterne i bilag 1 anvendes på de i denne artikels stk. 1 omtalte fartøjer, medmindre der findes gældende fællesskabsbestemmelser i henhold til Traktatens 100 A, for så vidt som der med disse bestemmelser nås et beskyttelsesniveau, der er mindst lige så dækkende.

FARTØJER, DER ALLEREDE ER TAGET I ANVENDELSE

Artikel 5

De fartøjer, der allerede er udrustet inden den 1. januar 1996, skal senest tre år efter denne dato opfylde de minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed, der er anført i bilag II og bilag III.

ÆNDRINGER AF FARTØJER

Artikel 6

Foretages der fra og med den 1. januar 1996 konstruktionsmæssige ændringer og/eller ombygninger af fartøjerne, skal disse ændringer og/eller ombygninger være i overensstemmelse med de hertil svarende minimumsforskrifter i bilag I og bilag III.

Artikel 7

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at skibsrederen for at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed

- sørger for, at fartøjerne og installationerne og anordningerne, herunder navnlig de der er nævnt i bilag I og II, vedligeholdes teknisk, og for at konstaterede fejl og mangler, som kan bringe fiskernes sikkerhed og sundhed i fare, rettes og udbedres så hurtigt som muligt,
- træffer foranstaltninger til at sikre regelmæssig rengøring af fartøjerne og af samtlige installationer og anordninger for at sikre forsvarlige hygiejniske forhold,
- sørger for, at der om bord på fartøjet forefindes et tilstrækkeligt antal hensigtsmæssige rednings- og overlevelsesmidler, som er i god stand, og som svarer til specifikationerne i bilag III,
- ved gennemførelsen af bestemmelserne i Rådets direktiv 89/656/EØF[5] tager hensyn til specifikationerne i bilag IV om personlige værnemidler.

UNDERRETNING AF HAVFISKERNE

Artikel 8

Medmindre andet følger af artikel 10 i Rådets direktiv 89/391/EØF, skal havfiskerne underrettes om samtlige foranstaltninger, der skal træffes vedrørende sikkerhed og sundhed om bord på fartøjer.

---

5) EFT L 393 af 30.12.1989, s. 18

OPLÆRING AF HAVFISKERNE

Artikel 9

Medmindre andet følger af artikel 12 i Rådets direktiv 89/391/EØF, skal havfiskerne have en tilstrækkelig oplæring inden for sikkerhed og sundhed om bord på fartøjer, bl.a. i form af præcise instrukser.

Oplæringen vedrører navnlig anvendelse af rednings- og overlevelsesudstyr og, for de pågældende havfiskere, anvendelse af fangstredskaber og spilanlæg samt forskellige former for signalgivning, især ved hjælp af fagter.

INDGÅENDE OPLÆRING

Artikel 10

Medmindre andet følger af artikel 5, stk. 3, i Rådets direktiv om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed med henblik på at forbedre den lægelige bistand om bord på søfartøjer, skal alle personer, der i givet fald kan få kommandoen over et fartøj, have en indgående oplæring inden for:

- forebyggelse af arbejdsulykker om bord
- fartøjets stabilitet og opretholdelse af stabiliteten under alle lastningsforhold og under fiskeri
- navigation og radiokommunikation.

HØRING AF HAVFISKERNE OG DERES MEDBESTEMMELSESRET

Artikel 11

Havfiskerne og/eller deres repræsentanter høres og har medbestemmelsesret i henhold til artikel 11 i Rådets direktiv 89/391/EØF, for så vidt angår samtlige spørgsmål, der er omfattet af nærværende direktiv og de hertil knyttede bilag.

TILPASNING AF BILAGENE

Artikel 12

Rent tekniske tilpasninger af bilagene som følge af:

- vedtagelse af direktiver om teknisk harmonisering og standardisering, vedrørende visse aspekter inden for det i nærværende direktiv omhandlede område,

og/eller af

- tekniske fremskridt, udviklingen inden for internationale bestemmelser og specifikationer samt indvundne erfaringer inden for sikkerhed og sundhed om bord på fartøjer,

vedtages efter fremgangsmåden i artikel 17 i Rådets direktiv 89/391/EØF.

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 13

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 1995. De underretter straks Kommissionen herom.

   Disse love og bestemmelser skal indeholde en henvisning til nærværende direktiv, eller de skal ved deres officielle bekendtgørelse ledsages af en henvisning hertil. Medlemsstaterne træffer selv bestemmelse om en sådan henvisnings udformning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale forskrifter, som de allerede har udstedt eller udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne forelægger hvert femte år Kommissionen en rapport om den praktiske gennemførelse af bestemmelserne i dette direktiv med anførelse af de af arbejdsmarkedets parter fremførte synspunkter.

   Kommissionen giver Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg samt Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen underretning herom.

Artikel 14

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i

På Rådets vegne

Formand

BILAG I

MINIMUMSFORSKRIFTER FOR SIKKERHED OG SUNDHED I FORBINDELSE MED FISKERFARTØJER, DER TAGES I ANVENDELSE FOR FØRSTE GANG, OMHANDLET I ARTIKEL 4, 6 og 7 I DIREKTIVET

1. Indledende bemærkning

De i dette bilag fastsatte forpligtelser er gældende, hvor forholdene gør det nødvendigt i forbindelse med arbejdsstedet eller aktiviteten, omstændighederne eller en mulig risiko om bord på et fiskerfartøj.

2. Soliditet og stabilitet

2.1. Fartøjets skrog, overbygning og dækshuse, maskinrumsskakter, nedgange og andre konstruktioner samt udstyr skal være således udført, at fartøjet kan modstå alle forudseelige forhold, som kan opstå i forbindelse med den sejlads, fartøjet er beregnet til.

2.2. Skroget på et fartøj, der benyttes til issejlads, skal forstærkes under hensyn til de forventede navigationsforhold og fartsområde.

2.3. Under de for fartøjet fastsatte driftsforhold skal det i ubeskadiget tilstand have og opretholde tilstrækkelig stabilitet.

2.4. Enhver person, som kan komme ud for at skulle føre et fartøj, skal kende de parametre, som har indflydelse på dette fartøjs stabilitet, for at kunne drage omsorg herfor under alle lastekonditioner samt under fiskeri. Oplysninger om fartøjets stabilitetsforhold skal forefindes om bord og være tilgængelige for vagtmandskabet.

3. Elektriske installationer

De elektriske installationer skal udformes og udføres på en sådan måde, at de ikke indebærer nogen fare, og således:

- at besætning og fartøj beskyttes mod elektriske faremomenter,
- at alle anlæg, der er nødvendige for at opretholde normale forhold i fartøjet, hvad angår drifts- og opholdsforhold, kan fungere ordentligt uden benyttelse af elektrisk nødenergikilde,
- at driften af de elektriske anlæg, der er af væsentlig betydning for sikkerheden, opretholdes under forskellige nødsituationer.

En elektrisk nødenergikilde skal være anbragt uden for maskinrummet og skal være således indrettet, at nøddriften sikres i tilfælde af brand eller andet havari i rum, der indeholder den elektriske hovedenergikilde.

Nødenergikilden skal for at muliggøre redningsaktioner være i stand til samtidig og i mindst 3 timer at forsyne følgende anlæg:

- alt internt kommunikationsudstyr, brandalarmsystemer og signaler, der kræves i en nødsituation;

- navigationslys, som kræver en elektrisk kilde, og nødbelysning om bord;
- drift af brandpumper eller eventuelle nødlænsepumper.

Hovedstrømtavle og nødstrømtavle skal placeres hver for sig, således at de ikke ved et uheld på én gang kan udsættes for vand eller ild .

4. Flugtveje, evakueringsmuligheder og nødudgange

4.1. Der skal til enhver tid være uhindret adgang til flugtveje, evakueringsmuligheder og nødudgange, og disse skal så direkte som muligt føre til frit dæk eller til et sikkerhedsområde og derfra til redningsudstyr, således at fiskerne hurtigt og sikkert kan forlade deres arbejdsplads og opholdsrum.

4.2. Flugtvejenes, evakueringsmulighedernes og nødudgangenes antal, fordeling og dimensioner skal afpasses efter det højeste antal personer, der kan være til stede.

4.3. Nødudgangsdørenes og andre nødudganges vind- og vandtæthed og brandsikringen af disse skal tilpasses deres placering og deres specifikke funktion.

Nødudgangsdøre skal straks og uden besvær kunne åbnes fra begge sider af enhver person, der kan få brug for at benytte dem i nødstilfælde.

4.4. Flugtveje, evakueringsmuligheder og nødudgange skal afmærkes

i henhold til nationale love til gennemførelse af direktiv 77/576/EØF[6].

Afmærkninger skal anbringes på hensigtsmæssige steder og være bestandige.

4.5. Flugtveje, evakueringsmuligheder og nødudgange samt adgangsveje og -døre hertil må ikke være blokerede af genstande, men skal til enhver tid kunne benyttes uhindret.

4.6. I tilfælde af strømafbrydelse skal flugtveje, evakueringsmuligheder og nødudgange, hvortil der kræves belysning, være forsynet med tilstrækkelig nødbelysning.

5. Branddetektion og -bekæmpelse

5.1. Alt efter fartøjets dimensioner og anvendelse, forhåndenværende udstyr, forhåndenværende stoffers, produkters og materialers fysiske og kemiske karakteristika og det højeste antal personer, der må være til stede, skal mandskabsaptering, indvendige arbejdssteder og om nødvendigt lastrum være forsynet med egnet brandslukningsmateriel og om nødvendigt med branddetektorer og alarmsystemer.

5.2. Ikke-automatisk brandslukningsmateriel skal være lettilgængeligt og lethåndterligt.

---

6) EFT L229 af 07.09.1977, s. 12

Det skal afmærkes i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 77/576/EØF.

Sådan afmærkning skal anbringes på hensigtsmæssige steder og være bestandig.

6. Ventilation af lukkede arbejdssteder

Lukkede arbejdssteder skal under hensyntagen til arbejdsmetoderne og den fysiske belastning, som arbejdstagerne udsættes for, være forsynet med frisk luft i tilstrækkelig mængde.

Benyttes ventilationsanlæg, skal dette holdes i funktionsdygtig stand.

En eventuel optrædende defekt skal udløse en alarm, når dette er nødvendigt af hensyn til fiskernes sundhed.

7. Temperaturen i lokalerne

Temperaturen i opholdsrum, arbejdslokaler, sanitære lokaler og lokaler beregnet til førstehjælp skal svare til disse lokalers specifikke formål.

8. Naturlig og kunstig belysning på arbejdsstedet

8.1. Der skal så vidt muligt være en tilstrækkelig naturlig belysning på arbejdsstederne, og de skal være udstyret med kunstig belysning, der er tilpasset forholdene i forbindelse med fiskeri, uden risiko for fiskernes sikkerhed og sundhed eller for andre fartøjers navigation.

8.2. Belysningsinstallationer i arbejdslokaler, på trapper, ved lejdere og i gange skal være anbragt således, at den valgte belysningsform ikke frembyder nogen ulykkesrisiko for fiskerne og ikke er til hinder for navigering af fartøjet.

8.3. Arbejdssteder, hvor fiskerne er særligt udsat for risiko i tilfælde af, at den kunstige belysning svigter, skal være forsynet med tilstrækkelig nødbelysning.

9. Lokalernes gulve, vægge og lofter

9.1. Lokalernes gulve skal være forsynet med skridsikker overflade og skal holdes fri for forhindringer.

Rum, hvor der er installeret arbejdspladser, skal være tilstrækkeligt lyd- samt varme- og kuldeisolerede under hensyn til opgavernes art og fiskernes fysiske aktivitet.

9.2. I lokalerne skal gulvenes, væggenes og lofternes overflade være af en sådan beskaffenhed, at der ved rengøring og rensning kan opnås forsvarlige hygiejniske forhold.

10. Døre

10.1. Placeringen og antallet af døre i vandtætte skotter og vejrtætte lukkede overbygninger skal begrænses så meget, som er foreneligt med fiskerfartøjets konstruktion og normale drift; åbninger skal forsynes med tilstrækkelige lukkemidler.

10.2. Døre og især skydedøre, når disse ikke kan undgås, skal fungere, uden at fiskerne udsættes for risiko for ulykker navnlig i dårligt vejr og ved høj sø.

11. Adgangsveje - farlige områder

11.1. Gange, trunke, den ydre del af dækshuse og generelt alle adgangsveje skal være forsynet med gelænder, håndlister eller stræktov eller andre sikkerhedsanordninger til brug for mandskabet i forbindelse med aktiviteterne om bord.

Områder omkring foden og toppen af lejdere og trapper skal være forsynet med skridsikker overflade.

11.2. Faste lejdere samt trapper skal være af passende størrelse og soliditet og være forsynet med skridsikre trin samt håndlister. Hvis toppen af lejderen på det øverste dæk fører ind i en trunk, skal der være en afsats. Hvis lejderen fører til en åbning på det øverste dæk, skal håndlisten forlænges hen til gelænderet, som beskytter åbningen på det øverste dæk.

11.3. Hvis der er risiko for, at fiskeren kan falde gennem åbninger i dækket eller fra det ene dæk til det andet, skal der overalt, hvor det er muligt, være en hensigtsmæssig beskyttelse i form af gelænder af en passende højde og under alle omstændigheder over 1 m.

11.4. På alle udsatte steder på arbejdsdækket skal der anbringes effektive skanseklædninger af en passende højde for at beskytte

mandskabet mod overskylning på dækket under hensyn til de sø- og vejrforhold, hvorunder fartøjet benyttes. Disse skanseklædninger forsynes med spygatsrender eller lignende anordninger til hurtig afledning af vand.

Højden af den faste skanseklædning skal være tilstrækkelig til at sikre fiskerne mod at falde, og skal i alle tilfælde være mindst 750 mm.

Hvis skanseklædning af ovennævnte højde udgør en hindring for udførelse af opgaver på dele af dækket, skal der træffes andre foranstaltninger for at opretholde det samme sikkerhedsniveau.

11.5. Adgangsveje, som indrettes over dækket, til installationer (anvendelse og vedligeholdelse af disse installationer) skal udformes således, at mandskabets sikkerhed opretholdes. For at forhindre fald skal der være gelændere eller lignende beskyttelsesforanstaltninger af passende højde.

11.6. På hæktrawlere med ramper skal rampen være udstyret med en port eller andre sikkerhedsanordninger af samme højde som den tilstødende skanseklædning for at beskytte fiskerne mod vand, der kommer fra hækken, og mod risiko for at falde ned på rampen. Port eller andre anordninger skal let kunne åbnes og lukkes, om muligt ved fjernstyring, og skal kun være åben ved ophaling af trawlet og skal kunne lukkes, så snart trawlet er blevet halet om bord.

12. Indretning af arbejdspladser

12.1. I indtaklingsområde, i maskinrum, værksteder, køkken og andre arbejdsområder skal overfladen gøres skridsikker.

12.2. Arbejdsområder skal holdes frie, skal beskyttes mod søen og skal forsynes med passende beskyttelse for at forhindre fiskerne i at falde om bord eller over bord.

Områder, hvor fisken håndteres, skal være tilstrækkeligt rummelige, både hvad angår højde og overflade.

12.3. Kontrollen med fartøjets fremdrivningsmotorer skal foregå fra et lokale, som er adskilt fra maskinrummet og lyd- og varmeisoleret i forhold hertil, og adgang hertil må ikke være via maskinrummet.

12.4. Betjeningsanordningerne til spilanlæg skal være anbragt på et område, som er tilstrækkelig stort til at operatørerne kan arbejde uhindret.

Spilanlæg skal desuden være forsynet med automatiske stopanordninger i tilfælde af ukorrekt brug og med nødstopanordninger.

12.5. Den, der betjener spilanlæg, skal have et passende udsyn herover og over mændene, mens de arbejder.

Hvis spilanlæg betjenes fra broen, skal operatøren også have et klart udsyn over mændene, mens de arbejder, enten direkte

eller via en dertil egnet anordning.

12.6. Der skal benyttes et pålideligt kommunikationssystem mellem broen og arbejdsdækket.

12.7. Det skal så vidt muligt, ved hjælp af beskyttelsesanordninger, undgås, at der findes ubeskyttede trosser, slæbeliner og bevægelige udstyr.

Der skal anbringes anordninger til kontrol med indhalet last, især på trawlere:

- anordninger til fastholdelse af trawlskovlene
- anordninger til stabilisering af fangstposens svingninger efter indhaling.

13. Aptering

13.1. Anbringelse, bygning, lyd- og varmeisolering og indretning af skibsmandskabets opholdsrum, tjenesterum og adgangsforhold hertil skal være således, at der opnås beskyttelse mod vejr og sø, vibrationer og gener i forbindelse med fremdrivning, og uddunstning fra andre rum, som vil kunne genere fiskerne i deres hvileperioder. Der skal træffes passende foranstaltninger til beskyttelse af ikke-rygere mod gener fra tobaksrøg.

13.2. Mandskabsapteringen skal være indrettet således, at der under alle forhold sikres et tilstrækkeligt luftskifte, og at kondensvand undgås.

Lukafet skal være forsynet med forsvarlig belysning bestående af:

- passende almen belysning
- dæmpet almen belysning for at undgå at forstyrre fiskere, som hviler sig
- lokal belysning i hver køje

13.3. Kabyssen og spiserummet skal være af passende størrelse, være passende oplyst og ventileret og være lette at renholde.

Der skal være et proviantrum af passende størrelse, som skal være ventileret for at sikre, at det holdes frisk og tørt.

Der skal være køleskabe eller andre muligheder for opbevaring af proviant ved lav temperatur.

14. Sanitære forhold

På fartøjer med lukaf skal der indrettes brusefaciliteter med varmt vand. De sanitære faciliteter, håndvaske og eventuelle bruserum, skal være forsvarligt installerede, udstyrede og ventilerede. Der skal være indrettet toiletter. De skal være adskilte fra andre sanitære faciliteter.Der skal være adgang til disse faciliteter fra lukafet, således at mandskabet ikke skal passere det åbne dæk.

15. Falderebstrappe og landgangsbro

Der skal være en falderebstrappe, en landgangsbro eller anden lignende anordning, som giver forsvarlig og sikker adgang til fartøjet.

16. Støj

Medmindre andet er fastsat i de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 86/188/EØF[7], der finder anvendelse på arbejdstagere under arbejdet, skal støjen i mandskabsapteringen (især kahytter) og i de sanitære lokaler reduceres til et niveau, som er foreneligt med disse lokalers funktion.

---

7) EFT L 137 af 24.05.1986

BILAG II

MINIMUMSFORSKRIFTER FOR SIKKERHED OG SUNDHED I FORBINDELSE MED FISKERFARTØJER, DER ALLEREDE ER TAGET I ANVENDELSE, OMHANDLET I ARTIKEL 5 OG 7 I DIREKTIVET

1. Indledende bemærkning

De i dette bilag fastsatte forpligtelser er gældende, hvor forholdene gør det nødvendigt i forbindelse med arbejdsstedet eller aktiviteten, omstændighederne eller en mulig risiko om bord på et fiskerfartøj.

2. Soliditet og stabilitet

2.1. Fartøjets skrog, overbygning og dækshuse, maskinrumsskakter, nedgange og andre konstruktioner samt udstyr skal være således udført, at fartøjet kan modstå alle forudseelige forhold, som kan opstå i forbindelse med den sejlads, fartøjet er beregnet til.

2.2. Skroget på et fartøj, der benyttes til issejlads, skal forstærkes under hensyn til de forventede navigationsforhold og fartsområde.

2.3. Under de for fartøjet fastsatte driftsforhold skal det i ubeskadiget tilstand have og opretholde en tilstrækkelig stabilitet.

2.4. Enhver person, som kan komme ud for at skulle føre et fartøj, skal kende de parametre, som har indflydelse på dette fartøjs stabilitet, for at kunne drage omsorg herfor under alle laste

konditioner samt under fiskeri. Oplysninger om fartøjets stabilitetsforhold skal forefindes om bord og være tilgængelige for vagtmandskabet.

3. Elektriske installationer

De elektriske installationer skal udformes og udføres på en sådan måde, at de ikke indebærer nogen fare, og således:

- at besætning og fartøj beskyttes mod elektriske faremomenter,
- at alle anlæg, der er nødvendige for at opretholde normale forhold i fartøjet, hvad angår drifts- og opholdsforhold, kan fungere ordentligt uden benyttelse af elektrisk nødenergikilde,
- at driften af de elektriske anlæg, der er af væsentlig betydning for sikkerheden, opretholdes under forskellige nødsituationer.

En elektrisk nødenergikilde skal være anbragt uden for maskinrummet og skal være således indrettet, at nøddriften sikres i tilfælde af brand eller andet havari i rum, der indeholder den elektriske hovedenergikilde.

Nødenergikilden skal for at muliggøre redningsaktioner være i stand til samtidig og i mindst 3 timer at forsyne følgende anlæg:

- alt internt kommunikationsudstyr, brandalarmsystemer og signaler, der kræves i en nødsituation;
- navigationslys, som kræver en elektrisk kilde, og nødbelysning om bord;
- drift af brandpumper eller eventuelle nødlænsepumper.

Hovedstrømtavle og nødstrømtavle skal placeres hver for sig, således at de ikke ved et uheld på én gang kan udsættes for vand eller ild.

4. Flugtveje, evakueringsmuligheder og nødudgange

4.1. Der skal til enhver tid være uhindret adgang til flugtveje, evakueringsmuligheder og nødudgange, og disse skal så direkte som muligt føre til frit dæk eller til et sikkerhedsområde og derfra til redningsudstyr, således at fiskerne hurtigt og sikkert kan forlade deres arbejdsplads og opholdsrum.

4.2. Flugtvejenes, evakueringsmulighedernes og nødudgangenes antal, fordeling og dimensioner skal afpasses efter det højeste antal personer, der kan være til stede.

4.3. Nødudgangsdørenes og andre nødudganges vind- og vandtæthed og brandsikringen af disse skal tilpasses deres placering og deres specifikke funktion.

Nødudgangsdøre skal straks og uden besvær kunne åbnes fra begge sider af enhver person, der kan få brug for at benytte dem i nødstilfælde.

4.4. Flugtveje, evakueringsmuligheder og nødudgange skal afmærkes i henhold til nationale love til gennemførelse af direktiv 77/576/EØF.

Afmærkninger skal anbringes på hensigtsmæssige steder og være bestandige.

4.5. Flugtveje, evakueringsmuligheder og nødudgange samt adgangsveje og -døre hertil må ikke være blokerede af genstande, men skal til enhver tid kunne benyttes uhindret.

4.6. I tilfælde af strømafbrydelse skal flugtveje, evakueringsmuligheder og nødudgange, hvortil der kræves belysning, være forsynet med tilstrækkelig nødbelysning.

5. Branddetektion og -bekæmpelse

5.1. Alt efter fartøjets dimensioner og anvendelse, forhåndenværende udstyr, forhåndenværende stoffers, produkters og materialers fysiske og kemiske karakteristika og det højeste antal personer, der må være til stede, skal mandskabsaptering og indvendige arbejdssteder og om nødvendigt lastrum være forsynet med egnet brandslukningsmateriel og om nødvendigt med branddetektorer og alarmsystemer.

5.2. Ikke-automatisk brandslukningsmateriel skal være lettilgængeligt og lethåndterligt.

Det skal afmærkes i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 77/576/EØF.

Sådan afmærkning skal anbringes på hensigtsmæssige steder og være bestandig.

6. Ventilation af lukkede arbejdssteder

Lukkede arbejdssteder skal under hensyntagen til arbejdsmetoderne og den fysiske belastning, som arbejdstagerne udsættes for, være forsynet med frisk luft i tilstrækkelig mængde.

Benyttes ventilationsanlæg, skal dette holdes i funktionsdygtig stand.

7. Temperaturen i lokalerne

Temperaturen i opholdsrum, arbejdslokaler, sanitære lokaler og lokaler beregnet til førstehjælp skal svare til disse lokalers specifikke formål.

8. Naturlig og kunstig belysning på arbejdsstedet

8.1. Der skal så vidt muligt være en tilstrækkelig naturlig belysning på arbejdsstederne, og de skal være udstyret med kunstig belysning, der er tilpasset forholdene i forbindelse med fiskeri, uden risiko for fiskernes sikkerhed og sundhed eller for andre fartøjers navigation.

8.2. Belysningsinstallationer i arbejdslokaler, på trapper, ved lejdere og i gange skal være anbragt således, at den valgte belysningsform ikke frembyder nogen ulykkesrisiko for fiskerne og ikke er til hinder for navigering af fartøjet.

8.3. Arbejdssteder, hvor fiskerne er særligt udsat for risiko i tilfælde af, at den kunstige belysning svigter, skal være forsynet med tilstrækkelig nødbelysning.

9. Lokalernes gulve, vægge og lofter

9.1. Lokalernes gulve skal være forsynet med skridsikker overflade og skal holdes fri for forhindringer.

Rum, hvor der er installeret arbejdspladser, skal være tilstrækkeligt lyd- samt varme- og kuldeisolerede under hensyn til opgavernes art og fiskernes fysiske aktivitet.

9.2. I lokalerne skal gulvenes, væggenes og lofternes overflade være af en sådan beskaffenhed, at der ved rengøring og rensning kan opnås forsvarlige hygiejniske forhold.

10. Døre

10.1. Placeringen og antallet af døre i vandtætte skotter og vejrtætte lukkede overbygninger skal begrænses så meget, som er foreneligt med fiskerfartøjets konstruktion og normale drift; åbninger skal forsynes med tilstrækkelige lukkemidler.

10.2. Døre og især skydedøre, når disse ikke kan undgås, skal fungere, uden at fiskerne udsættes for risiko for ulykker navnlig i dårligt vejr og ved høj sø.

11. Adgangsveje - farlige områder

11.1. Gange, trunke, den ydre del af dækshuse og generelt alle adgangsveje skal være forsynet med gelænder, håndlister eller

stræktov eller andre sikkerhedsanordninger til brug for mandskabet i forbindelse med aktiviteterne om bord.

Områder omkring foden og toppen af lejdere og trapper skal være forsynet med skridsikker overflade.

11.2. Faste lejdere samt trapper skal være af passende størrelse og soliditet og være forsynet med skridsikre trin samt håndlister. Hvis toppen af lejderen på det øverste dæk fører ind i en trunk, skal der være en afsats. Hvis lejderen fører til en åbning på det øverste dæk, skal håndlisten forlænges hen til gelænderet, som beskytter åbningen på det øverste dæk.

11.3. Hvis der er risiko for, at fiskeren kan falde gennem åbninger i dækket eller fra det ene dæk til det andet, skal der overalt, hvor det er muligt, være en hensigtsmæssig beskyttelse i form af gelænder af en passende højde og under alle omstændigheder over 1 m.

11.4. På alle udsatte steder på arbejdsdækket skal der anbringes effektive skanseklædninger af en passende højde for at beskytte mandskabet mod overskylning på dækket under hensyn til de sø- og vejrforhold, hvorunder fartøjet benyttes. Disse skanseklædninger forsynes med spygatsrender eller lignende anordninger til hurtig afledning af vand.

Højden af den faste skanseklædning skal være tilstrækkelig til at sikre fiskerne mod at falde, og skal i alle tilfælde være mindst 750 mm.

Hvis skanseklædning af ovennævnte højde udgør en hindring for udførelse af opgaver på dele af dækket, skal der træffes andre foranstaltninger for at opretholde det samme sikkerhedsniveau.

12. Indretning af arbejdspladser

12.1. I indtaklingsområde, i maskinrum, værksteder, køkken og andre arbejdsområder skal overfladen gøres skridsikker.

12.2. Arbejdsområder skal holdes frie, skal beskyttes mod søen og skal forsynes med passende beskyttelse for at forhindre fiskerne i at falde om bord eller over bord.

Områder, hvor fisken håndteres, skal være tilstrækkeligt rummelige, både hvad angår højde og overflade.

12.3. Når fartøjets konstruktion gør det muligt, skal betjeningsanordningerne til spilanlæg være anbragt på et område, som er tilstrækkelig stort til at operatørerne kan arbejde uhindret.

Spilanlæg skal desuden være forsynet med stopanordninger, som automatisk træder i funktion i tilfælde af ukorrekt brug, samt med nødstopanordninger.

12.4. Når fartøjets konstruktion gør det muligt, skal den, der betjener spilanlæg, have et passende udsyn herover og over mændene, mens de arbejder.

Hvis spilanlæg betjenes fra broen, skal operatøren også have et klart udsyn over mændene, mens de arbejder, enten direkte eller via en dertil egnet anordning.

12.5. Der skal benyttes et pålideligt kommunikationssystem mellem broen og arbejdsdækket.

12.4. Det skal så vidt muligt, ved hjælp af beskyttelsesanordninger, undgås, at der findes ubeskyttede trosser og slæbeliner og bevægelige udstyrsdele.

Der skal anbringes betjeningsanordninger til kontrol med indhalet last, især på trawlere:

- anordninger til fastholdelse af trawlskovlene
- anordninger til stabilisering af fangstposens svingninger efter indhaling.

13. Aptering

13.1. Mandskabsapteringen skal være således udstyret og indrettet, at der opnås mindst mulig støj, vibrationer og gener i forbindelse med fremdrivning, og uddunstning fra andre rum; apteringen skal være forsynet med forsvarlig belysning.

13.2. Der skal være køleskabe eller andre muligheder for opbevaring af proviant ved lav temperatur.

13.3. Der skal forefindes toilet og håndvask og om muligt et brusebad, og de skal være forsvarligt installerede og ventilerede.

14. Falderebstrappe og landgangsbro

Der skal være en falderebstrappe, en landgangsbro eller anden lignende anordning, som giver forsvarlig og sikker adgang til fartøjet.

BILAG III

MINIMUMSFORSKRIFTER FOR SIKKERHED OG SUNDHED I FORBINDELSE MED REDNINGS- OG OVERLEVELSESUDSTYR I HENHOLD TIL ARTIKEL 4, 5, 6 OG 7

1. Fiskerfartøjer, der sejler mere end 20 sømil ud fra den nærmeste kyst, udstyres med et radiofyr til lokalisering af ulykker, som er beregnet til hydrostatisk udkastning, og som fungerer på den internationale nødfrekvens 406,025 MHz med et kodningssystem efter fartøjets kaldesignal. Dette radiofyr skal let kunne flyttes over på en kollektiv redningsanordning.

2. På hvert enkelt fartøj skal der findes et tilstrækkeligt antal redningsbåde eller -fläder med plads til alle ombordværende, som skal placeres og fastgøres på en sådan måde, at de kan søsættes ved simpel nedsænkning ved hjælp af deres egen vægt uden vertikale eller horisontale hindringer mellem deres udgangsposition og havoverfladen. Der skal være let, hurtig og sikker adgang til disse redningsfartøjer.

3. Redningsbådes og -fläders armering skal være udformet således, at den letter en hurtig indskibning. Den skal desuden sikre, at de er synlige dag og nat samt ved hjælp af radar. Armeringen skal omfatte:

- en bådshage til andre anordninger end gummibåde samt tovværk

- årer samt et mere end tilstrækkeligt antal åregange
- fødevarereserver og drikkevand til 3 dage
- instruktionsliste og passende overlevelsesudstyr
- en vandtæt førstehjælpskasse, der opfylder mindstekravene til kategori D i bilag II i Rådets direktiv om minimumsforskrifter for sundhed og sikkerhed med henblik på at forbedre den lægelige bistand om bord på søfartøjer.

En afprøvning af søsætningen af redningsbådene skal finde sted mindst hver 3. måned.

4. Redningskranse, redningsveste og redningsdragter skal foreligge i tilstrækkeligt antal, og det skal være let og hurtigt at tage dem på. I nærheden af redningsdragterne skal der anbringes gelændere eller håndtag, som letter påklædningen.

BILAG IV

MINIMUMSFORSKRIFTER FOR SIKKERHED OG SUNDHED I FORBINDELSE MED PERSONLIGE VÆRNEMIDLER I HENHOLD TIL ARTIKEL 7

1 En arbejdsvest med en effektiv opdrift og indsat sele skal benyttes ved arbejde på åbent dæk, hvis de øvrige beskyttelsesanordninger, som f.eks. skanseklædning, gelændere, beskyttelsesbøjler og håndlister ikke giver tilstrækkelig sikkerhed.

2. De personlige værnemidler, der bæres i form af dragter eller over arbejdstøjet, skal være i stærke farver, som står i kontrast til omgivelserne på havet, og være klart synlige i mørke.

3. De personlige værnemidler, der anvendes til beskyttelse af hovedet eller øjnene, skal kunne fastgøres solidt til hovedet.

DEL 1: FINANSIERINGSMÆSSIGE KONSEKVENSER

1. FORANSTALTNINGENS BENÆVNELSE: Forslag til Rådets direktiv om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed under arbejdet om bord på fiskerfartøjer

2. BUDGETPOSTER

B3-4310: Sundhedsbeskyttelse, hygiejne og sikkerhed på arbejdspladsen, herunder de særlige foranstaltninger med henblik på gennemførelsen af det indre marked.

A 2510: Udgifter til obligatoriske udvalgsmøder (udvalg for tilpasning til den tekniske udvikling som omhandlet i artikel 17 i direktiv 89/391/EØF).

A 2531: Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen.

3. RETSGRUNDLAG

Artikel 118A i EØF-Traktaten.

4. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

4.1. Specifikke formål med foranstaltningen

4.1.1. Formål med forslaget til direktiv

Forslaget til direktiv har følgende formål:

- det skal føre til bedre arbejdsvilkår om bord på fiskerfartøjer med hensyn til sikkerhed og sundhed
- det skal imødegå de risici, som arbejdstagernes frie bevægelighed kan afstedkomme
- det skal sikre, at der om bord forefindes egnet rednings- og overlevelsesudstyr samt at der anvendes personlige værnemidler, som er tilpasset de særlige forhold, der kendetegner arbejdet til søs.

4.1.2. Beskrivelse af forslaget til direktiv (særlig sådanne forhold, som har finansielle virkninger)

4.1.2.1. Forslaget skal tilpasses og suppleres, herunder specielt de tilhørende bilag, med henblik på at præcisere eller udbygge visse aspekter af skiltning og signalgivning i forbindelse med sikkerhed og/eller sundhed.

4.1.2.2. I henhold til forslaget skal medlemsstaterne meddele Kommissionen, hvilke interne retlige bestemmelser de træffer med henblik på iværksættelse af forslaget, samt oversende rapporter om gennemførelsen af disse bestemmelser.

4.1.2.3. I henhold til forslaget skal der endvidere nedsættes et udvalg, som skal bistå Kommissionen i forbindelse med supplerende arbejde.

De finansielle virkninger hidrører fra de supplerende foranstaltninger, som er vedtaget, eller som skal vedtages.

4.2. Varighed

ikke fastsat

4.3. Foranstaltningens målgruppe

Kredse med tilknytning til havfiskeriet

5. UDGIFTSKATEGORI

5.1. Ikke-obligatoriske udgifter

6. UDGIFTERNES ART

6.1. 100% finansiering

7. FORANSTALTNINGENS FINANSIELLE VIRKNINGER

7.1. Beregningsmetode

7.1.1. Arten af de supplerende foranstaltninger, der skal gennemføres efter vedtagelsen af direktivet

a) opfølgning af direktivets anvendelse i medlemsstaterne

b) revision af bilagene

c) høring af eksperter

d) arbejdet i udvalget for tilpasning

e) høring af Det Rådgivende Udvalg for sikkerhed, hygiejne og sundhedsbeskyttelse på arbejdspladsen.

7.1.2. Foranstaltninger i henhold til punkt 5.1. og udgifterne i forbindelse hermed

Det drejer sig om:

* forsknings- og/eller arbejdskontrakter med henblik på
  - sammenligning og vurdering af de oplysninger, Kommissionen modtager,
  - undersøgelse af problemerne i forbindelse med direktivets funktion i praksis,
  - undersøgelse af problemerne i forbindelse med bilagene og udarbejdelse af nye bilag til direktivet.

* udgifter til møder med eksperter

* udgifter i forbindelse med arbejdet i udvalget for tilpasning

* udgifter i forbindelse med høring af Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen.

7.1.3. Beregning af udgifterne

Da man kun kender arten af de supplerende foranstaltninger, men ikke antallet eller omfanget, er det umuligt at foretage en præcis beregning af udgifterne.

Udgifterne beregnes på grundlag af enheden "mand/måned"; denne enhed beløber sig for øjeblikket til 4.000 ECU.

Udgiften til indkaldelse af en regeringsekspert er anslået til 420 ECU, og for andre eksperter til 545 ECU (pr. dag). Udgifterne vil strække sig over flere år og vil være voksende. Tallene under punkt 7.3. er globale overslag.

Hvad konto A 2510 (udvalget for tilpasning) angår, er beløbet baseret på, at der indkaldes til gruppe 3-ekspertmøde (regeringseksperter) to gange i 1994, derefter tre gange pr. år fra og med 1995.

Hvad konto A 2531 (Det Rådgivende Udvalg) angår, er beløbet beregnet på grundlag af, at der afholdes to møder pr. år i en ad hoc gruppe bestående af tolv medlemmer, hvoraf de fire er regeringseksperter. Møderne i ad hoc gruppen vil blive afholdt fra og med 1995.

7.2.

7.3. Forfaldsplan for de anslåede nødvendige forpligtelses- og betalingsbevillinger

Konto B3-4310

De midler, der anvendes til denne foranstaltning, vil blive fastsat årligt afhængig af de midler, der er til rådighed, og de bevillinger, der som led i budgetproceduren afsættes til de foranstaltninger, der finansieres over denne konto.

For 1993 anslås der at være behov for et beløb på 250.000 ECU. Hvad angår de midler, der anvendes til denne foranstaltning, vil udviklingen fra og med 1994 mindst svare til udviklingen i bevillingerne til de samlede foranstaltninger under konto B3-4310.

Konto A 2510

	Forpligtelses-bevillinger (ECU)	Betalings-bevillinger (ECU)
1993	------	------
1994	20.000	20.000
1995	30.000	30.000
1996	30.000	30.000
1997	30.000	30.000
	110.000	110.000

Konto A 2531

	Forpligtelses-bevillinger (ECU)	Betalings-bevillinger (ECU)
1993	------	------
1994	------	------
1995	12.000	12.000
1996	12.000	12.000
1997	12.000	12.000
	36.000	36.000

8. FORANSTALTNINGER MOD MISBRUG AF MIDLERNE

Ingen.

DEL 2: ADMINISTRATIONSUDGIFTER

1. NØDVENDIGT PERSONALE ALENE TIL FORANSTALTNINGENS GENNEMFØRELSE

Fra 1993 én tjenestemand i kategori A på fuldtid, én tjenestemand i kategori B på fuldtid samt én tjenestemand i kategori C på fuldtid.

Disse ressourcer skal tilvejebringes enten ved interne omrokeringer eller inden for rammerne af Kommissionens planlægning af ressourcerne.

2. NØDVENDIGE BEVILLINGER TIL PERSONALE

Udgifterne til det i punkt 1 nævnte personale anslås til 240.000 ECU pr. år fra og med 1993. Udgifterne dækkes af de bevillinger, der er opført under sektion III, del A, i det almindelige budget.

DEL 3: ANALYSE AF FORHOLDET MELLEM OMKOSTNINGER OG EFFEKTIVITET

1. MÅLSÆTNINGER SAMT OVERENSSTEMMELSE MED FINANSIERINGSPLANEN

1.1. Specifik målsætning for den foreslåede foranstaltning

Gennemførelse af direktivforslaget.

1.2. Indgår foranstaltningen i generaldirektoratets finansieringsplan for de pågældende år?

Ja.

1.3. I hvilken overordnet målsætning indgår foranstaltningen i generaldirektoratets finansieringsplan?

Sundhed og sikkerhed på arbejdspladserne.

2. BEGRUNDELSE FOR FORANSTALTNINGEN

a) Omkostninger

Omkostningerne svarer ret nøje til udgifterne til tilsvarende foranstaltninger i forbindelse med andre direktivforslag. Kun de 250.000 ECU i 1993 over konto B3-4310 ligger lidt højere, idet det pågældende område er særlig teknisk betonet.

b) Umiddelbare følgevirkninger

Med direktivforslaget har man forsøgt at bryde med den hidtidige sikkerhedstradition: først fartøjets sikkerhed og derefter mandskabets sikkerhed, hvis fartøjet er i fare (dvs. sikkerhed i forbindelse med redningsudstyret); med forslaget kommer mandskabets sikkerhed under arbejdet i første række og derefter kommer fartøjets sikkerhed, idet fartøjet udgør rederens kapital (kapitalen forrentes normalt med 50 til 65% af indtægterne fra salget af fisk). Der vil derfor ske en ændret prioritering af udgifterne til henholdsvis foranstaltninger til fremme af fartøjets sikkerhed og foranstaltninger til forbedring af mandskabets sikkerhed.

c) Følgevirkninger på længere sigt

De samme forhold, som kan forårsage umiddelbare følgevirkninger, vil kunne give følgevirkninger på længere sigt i medlemsstaterne.

3. OPFØLGNING OG EVALUERING AF FORANSTALTNINGEN

3.1. intet at bemærke

3.2. intet at bemærke

3.3. intet at bemærke

VURDERING AF FORSLAGETS KONSEKVENSER

FOR SMÅ OG MELLEMSTORE VIRKSOMHEDER

****

Forslagets titel:

Forslag til direktiv om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed under arbejdet om bord på fiskerfartøjer.

Referencenummer: 349.1

Forslaget

1) **Begrundelse for forslaget under hensyntagen til subsidiaritets-princippet - Hovedmålsætninger**

a) Medlemsstaternes bestemmelser vedrørende sikkerhed og sundhed om bord på fiskerfartøjer er alle omskrivninger i national ret af et begrænset antal konventioner eller bestemmelser udstedt af internationale organisationer. Når man gennemgår de nationale bestemmelser, viser det sig, at disse er ret uensartede. Desuden har de fleste af disse bestemmelser intet eller kun lidt at gøre med sikkerhed under arbejdet om bord, men er i stedet koncentreret om selve fartøjets sikkerhed, navigationssikkerheden samt om sikkerhed i forbindelse med redningsudstyret. Imidlertid viser de ulykkesstatistikker, der er udarbejdet på fællesskabsplan, at regulære arbejdsulykker tegner sig for halvdelen af det samlede antal dødsulykker inden for fiskeriet.

b) Efterhånden som arbejdstagernes fri bevægelighed bliver en realitet, er det vigtigt, at beskyttelsen af arbejdstagerne er den samme på de forskellige landes fartøjer. I adskillige medlemsstater er det dog sådan, at små fartøjer i vid udstrækning er undtaget fra disse bestemmelser.

c) Ulykkesstatistikkerne viser, at havfiskeriet er det farligste af samtlige hovederhverv; gennemsnitlig ti gange flere dødsulykker end i de erhverv, der normalt anses for at være højrisikosektorer, herunder minedrift, byggeri og landbrug. De samme statistikker viser, at ulykkeshyppigheden er størst for små fartøjer.

Konsekvenserne for erhvervet

2) Virksomhedskategorier

a) Forslaget berører alle virksomheder, der driver fiskeri med fartøjer af over 12 m længde (det vil i praksis sige alle fartøjer med en besætning på mere end en person).

b) Virksomhedernes størrelse:

se bilag 1

Man kan gå ud fra, at næsten alle virksomheder, der driver fiskeri, er små og mellemstore virksomheder.

c) Geografisk fordeling:

Fællesskabets samlede kystlinje, dog især den iberiske halvøs atlanterhavskyst, Bretagne, kyststrækningerne ved den engelske kanal og Nordsøen samt adriaterhavskysten.

3) Virksomhedernes forpligtelser

For nybyggede fartøjers vedkommende skal minimumsforskrifterne være overholdt; hvad angår eksisterende fartøjer, skal visse minimumsforskrifter være overholdt; i forbindelse med senere ændringer eller ombygninger af eksisterende fartøjer, skal de for nybyggede fartøjer gældende minimumsforskrifter overholdes. Disse forskrifter vedrører sådanne forhold som soliditet og stabilitet, elektriske installa-

tioner, ventilation, nødudgange, indretning af arbejdspladser med mere.

For øvrigt foreskriver direktivet, at der skal tilgå de maritime myndigheder rapporter over de begivenheder, som er indtruffet på havet, og som har indflydelse på havfiskernes sundhed og sikkerhed; at skibsrederen har pligter vedrørende den tekniske vedligeholdelse og rengøringen; at havfiskerne får en passende oplysning, rådgivning og uddannelse med hensyn til sundheden og sikkerheden om bord på deres fartøj, samt at enhver, som kan komme ud for at skulle føre et fartøj, får en grundig uddannelse i sundheds- og sikkerhedsforhold.

4) Hvilke økonomiske virkninger kan forslaget forventes at få?

På beskæftigelsen

Da direktivet skal gælde fra og med 1. januar 1990, er det vanskeligt at vurdere de konsekvenser, som det kan få for beskæftigelsen til den tid. Rent faktisk har Det Europæiske Fællesskab siden 1983 ført en bevidst politik til begrænsning af fangstkapaciteten for at tilpasse den til de ressourcer, der er til rådighed (fastsættelse af fangstkvoter pr. land og pr. fiskerizone), og denne politik vil i de kommende år konkret betyde, at en ikke ubetydelig del af fiskerflåden vil forsvinde.

Flerårige udviklingsprogrammer

Første flerårige udviklingsprogram 1987 - 1991

Målsætning: Samlet reduktion på 3% i bruttoregistertonnage (BRT)
og på 2% i motoreffekt (KW)

Målsætningerne er ikke fastlagt i detaljer endnu (ikke før udgangen af 1991), men med alt forbehold går planerne ud på, at der frem til udgangen af 1996 skal gennemføres en reduktion i motoreffekt, der mindst ligger i størrelsesordenen 10%; dette skal navnlig ses på grundlag af, at de reduktioner, som man sigtede mod under det første program, ikke er blevet gennemført i praksis i alle tilfælde.

Under alle omstændigheder vil gennemførelsen af direktivet få klart færre konsekvenser for beskæftigelsen end denne kapacitetsbegrænsningspolitik, især fordi de fartøjer, der i første omgang kommer til at forsvinde, vil være de ældste og dermed dem, der har sværest ved at opfylde de sikkerhedskrav, som er formuleret i direktivet.

Gennemførelsen af selve direktivet vil kun kunne få konsekvenser for beskæftigelsen, hvis det skulle vise sig nødvendigt at fjerne ekstra både fra fiskerflåden, fordi de umuligt kan opfylde kravene. Denne mulighed anses for lidet sandsynlig.

På investering og konkurrenceevne

Gennemgangen af de tal, repræsentanter for medlemsstaterne har fremlagt, viser, at ekstraudgiften udgør mellem 3 og 5 % af værdien af et nyt fartøj, men at den for ældre fartøjer vil kunne udgøre op til 15 % af handelsværdien. For nye fartøjer er ekstraudgiften især forbundet med lydisoleringen.

Forslaget skulle få positive konsekvenser, der i vid udstrækning kompenserer for denne ekstraudgift i kraft af den større sikkerhed om bord, hvilket vil medføre lavere driftsomkostninger. De virksomheder inden for fiskeriet, som i de seneste år har bestræbt sig på at forbedre arbejdssikkerheden om bord, har fået forbedret deres konkurrenceevne i forhold til deres nærmeste konkurrenter.

I øvrigt er de direkte og indirekte omkostninger ved havulykker særdeles høje. For Det Forenede Kongerige repræsenterer udgifterne til eftersøgnings- og redningsaktioner på havet for fiskerfartøjer 2 % af værdien af fangsten.

Med henblik på at lette tilpasningen af de fiskerfartøjer, som allerede er i brug, har man vedtaget en overgangsperiode på 3 år regnet fra det tidspunkt, hvor direktivets forskrifter træder i kraft med virkning for nye fartøjer.

5) Forslaget indeholder ingen særlige bestemmelser for små og mellemstore virksomheder, idet disse tegner sig for den væsentligste del af sektoren

Høring

6) **Følgende organisationer er blevet hørt**

a) Det paritetiske udvalg for sociale problemer inden for havfiskeriet.

Ud fra en samlet betragtning har kommentarerne været positive, dog har der fra redernes side været givet udtryk for visse forbehold. I forslaget er der taget hensyn til udvalgets kommentarer.

b) Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen (trepartsudvalg sammensat af repræsentanter for regeringer, arbejdsgivere og arbejdstagere) har afgivet en udtalelse, der ud fra en samlet betragtning er positiv; i forslaget er der taget hensyn til udvalgets bemærkninger.

I begge tilfælde gjaldt forbeholdene især det forhold, at forslaget ikke dækker selvstændige erhvervsdrivende, hvilket - af juridiske årsager forbundet med artikel 118A og med rammedirektivet - viser sig at være umuligt. Visse redere udtrykte ønske om, at direktivet udelukkende skulle omfatte fartøjer af en længde på over 13,5 m eller 15 m.

OPDELING AF FISKEFLÅDERNE EFTER FARTØJERNES LÆNGDE År 1986

LAND LÆNGDE i meter	FORBUNDS-REPUBL. TYSKLAND	FRANKRIG	ITALIEN	NEDERLANDENE	BELGIEN	DANMARK	SPANIEN	
9 - 11.9 m	107	2676	3251	30	2	652	16	
12 - 17.9 m	328	1242	2996	126	29	1006	1487	
18 - 23.9 m	84	520	1448	165	63	389	1117	
24 - 29.9 m	83	125	560	173	59	110	566	
30 - 35.9 m	25	72	140	187	46	140	279	
36 - 41.9 m	2	17	14	146	8	68	96	
42 m og derover	17	90	64	37	0	23	170	
Berørt af forslaget i alt	646	4742	8473	869	207	2388	3731	21056 0.33
0 - 8.9 m	281	9227	17661	55	0	482	0	
Længde ukendt	2	10	1083	135	0	384	11552	
Fiskerfartøjer i alt	929	13979	27217	1059	207	3254	15283	63967

Kilde: EUROSTAT, FISH-serien, offentliggørelsestidspunkt maj 1991

OPDELING AF FISKEFLÅDERNE EFTER FARTØJERNES LÆNGDE I PROCENT År 1986

LAND LÆNGDE i meter	FORBUNDS-REPUBLIKKEN TYSKLAND	FRANKRIG	ITALIEN	NEDERLANDENE	BELGIEN	DANMARK	SPANIEN
9 - 11.9 m	11.52%	19.14%	11.94%	2.83%	0.97%	20.04%	0.10%
12 - 17.9 m	35.31%	8.88%	11.01%	11.90%	14.01%	30.92%	9.73%
18 - 23.9 m	9.04%	3.72%	5.32%	15.58%	30.43%	11.95%	7.31%
24 - 29.9 m	8.93%	0.89%	2.06%	16.81%	28.50%	3.38%	3.70%
30 - 35.9 m	2.69%	0.52%	0.51%	17.66%	22.22%	4.30%	1.83%
36 - 41.9 m	0.22%	0.12%	0.05%	13.79%	3.86%	2.09%	0.63%
42 m og derover	1.83%	0.64%	0.24%	3.49%	0.00%	0.71%	1.11%
Berørt af forslaget i alt	69.54%	33.92%	31.13%	82.06%	100.00%	73.39%	24.41%
0 - 8.9 m	30.25%	66.01%	64.89%	5.19%	0.00%	14.81%	0.00%
Laengde ukendt	0.22%	0.07%	3.98%	12.75%	0.00%	11.80%	75.59%
Fiskerfartøjer i alt	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%

Kilde: EUROSTAT, FISH-serien, offentliggørelsestidspunkt maj 1991

TALANGIVELSER FOR FISKERIET I EF

LAND	LANDINGER				FISKERFLÅDER		HAVFISKERE		Gennemsnit pr. havfisker	
	Tons	herunder indust.	mio. ecu	herunder indust.	Fartøjer	BRT	Antal	heraf på fuldtid	Landinger værdi (1 000 ecu)	BRT
DANMARK	1868000	1470000	452		6605	123600	7317		61774	16.89
IRLAND	213000	13000	96		1600	41000	7000	3100	13714	5.86
TYSKLAND	169000	37000	119		791	60000	3091	1898	38499	19.41
DET FORENEDE KONGERIGE	664000		578		8293	168439	22217	16976	26016	7.58
FRANKRIG	834000	63000	1211		19227	205016	19000		63737	10.79
PORTUGAL	331000	9000	312		8816	188064	40996		7610	4.59
SPANIEN	1000000		1500		14418	421401	93500		16043	4.51
NEDERLANDENE	450000		350		1076	171626	4000		87500	42.91
BELGIEN	30000	1000	70		205	25445	1271	1271	55075	20.02
GRÆKENLAND	147000		429		15600	181109	40164	28114	10681	4.51
ITALIEN	365000		1254		25977	283624	54450		23030	5.21
EF	6071000		6371		102608	1869324	293006		21744	6.38

KILDE: KOMMISIONEN – DATA ROOM GD XIV, offentliggørelsestidspunkt juni 1991

År: 1989 medmindre andet er angivet (se nedenfor vedrørende de tilsvarende kolonner)

DANMARK						1988	
IRLAND	1988	1988	1988	1986	1986	1986	1986
TYSKLAND						1987	
DET FORENEDE KONGERIGE							
FRANKRIG	1988	1988	1988	1986	1986	1987	
PORTUGAL			1986				
SPANIEN	1986		1986	1986	1986	1986	
NEDERLANDENE	1986		1986	1988	1988		
GRÆKENLAND				1986	1986		
ITALIEN				1988	1988	1988	

6S

ISSN 0254-1459

KOM(91) 466 endelig udg.

DOKUMENTER

DA **04 03**

Katalognummer : CB-CO-91-512-DA-C

ISBN 92-77-77543-2

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg